

***Alnus incana* – olše šedá**

Olše šedá je původní ve střední, severní, východní a jihovýchodní Evropě, na Kavkaze a západní Sibiři. Na Šumavě je typickým druhem horských a podhorských potočních olšin, běžná je i na zarůstajících vlhkých loukách a na lesních prameništích. Je druhem charakteristickým také pro reliktní lužní a mokřadní světlé lesy v plochem terénu kotliny Vltavy a jejích přítoků v jv. části české Šumavy, které jsou analogií porostů ve Skandinávii a v evropské části Ruska (Sádlo & Buřková 2002). Někdy bývá v lesních porostech i vysazována. Vystupuje výše než olše lepkavá, je známa např. od vrcholu Poledníku z nadmořské výšky 1313 m (Boublík & Lepší in Wild et al. 2019).

***Alnus incana* – Grau-Erle**

Die Grau-Erle ist ursprünglich in Mittel-, Nord-, Ost- und Südosteuropa, im Kaukasus und in Westsibirien heimisch. Im Böhmerwald ist sie eine typische Art der bachbegleitenden Erlenwälder von den Gebirgslagen bis zu den Gebirgs-Ausläufern, verbreitet ist sie auch auf gehölzbestandenen Feuchtwiesen und in Waldquellgebieten. Sie ist eine charakteristische Art für Auwald-Relikte und lichte Feuchtwälder im flachen Gelände des Moldau-Beckens und ihrer Nebenflüsse im südöstlichen Teil des Böhmerwaldes, die vergleichbar mit Beständen in Skandinavien und im europäischen Teil Russlands sind (Sádlo & Buřková 2002). Gelegentlich wird sie forstlich auch gepflanzt. Sie steigt höher als die Schwarz-Erle und ist z. B. vom Gipfel des Poledník aus einer Meereshöhe von 1313 m bekannt (Boublík & Lepší in Wild et al. 2019).

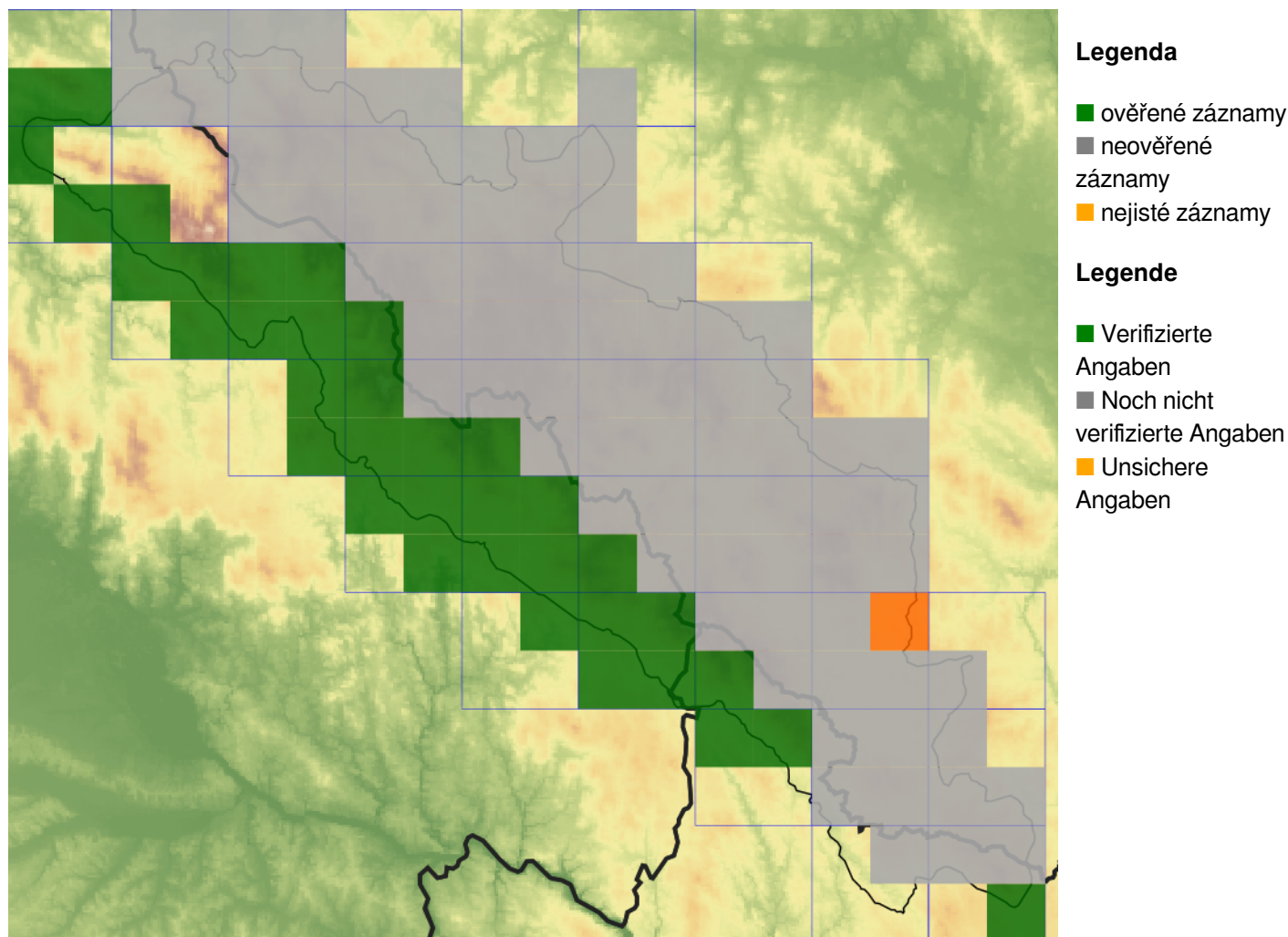
Červený seznam Šumavy/Rote Liste des Böhmerwaldes

LC (Least Concern/Neohrožený/Nicht gefährdet)

Literatura/Literatur

Sádlo J. & Buřková I. (2002) Vegetace Vltavského luhu na Šumavě a problém reliktních praluk. – *Preslia* 74: 67–83.
Wild J., Kaplan Z., Danihelka J., Petřík P., Chytrý M., Novotný P., Rohn M., Šulc V., Brůna J., Chobot K., Ekrt L., Holubová D., Knollová I., Kocián P., Štech M., Štěpánek J. & Zouhar V. (2019) Plant distribution data for the Czech Republic integrated in the Pladias database. – *Preslia* 91: 1–24. Dostupné z: <https://pladias.cz/> [cit. 2020-22].

Mapa rozšíření/Erweiterungskarte

© Květena Šumavy/Flora des Böhmerwaldes 23/04/2026

Data o rozšíření rostlin pochází z Databáze české flóry a vegetace ([Pladias](#)), bavorské národní databáze ([AFvB](#)) a nově získaných dat v projektu Květena Šumavy. Data jsou zobrazována v síťové mapě založené na kvadrantech středoevropské mapovací sítě 5 × 3 zeměpisné minuty (ca. 5,5 × 5,9 km).

Die Verbreitungsdaten der Pflanzen stammen aus der Datenbank der Tschechischen Flora und Vegetation ([Pladias](#)), der Datenbank zur Flora von Bayern ([AFvB](#)) und neu erfassten Daten aus dem Projekt Flora des Böhmerwaldes. Angaben zur Verbreitung werden basierend auf dem Kartenraster für Mitteleuropa angegeben, abgeleitet von Quadranten mit 5 × 3 Bogenminuten (ca. 5,5 × 5,9 km).

Evropská unie
Evropský fond pro regionální rozvoj

Ziel ETZ | Cíl EÚS
Freistaat Bayern –
Tschechische Republik
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014 – 2020 (INTERREG V)

FLORA DES
BÖHMERWALDES

Fotografie/Fotos

© Milan Štech

Alnus incana – Milan Štech – Boubín.

**Europäische Union
Evropská unie**
Europäischer Fonds für
regionale Entwicklung
Evropský fond pro
regionální rozvoj

Ziel ETZ | Cíl EÚS
Freistaat Bayern –
Tschechische Republik
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014 – 2020 (INTERREG V)

FLORA DES
BÖHMERWALDES

KVĚTENA
ŠUMAVY

© Petr Koutecký

Alnus incana – Petr Koutecký – Dobrá, Vltavský luh.

**Europäische Union
Evropská unie**
Europäischer Fonds für
regionale Entwicklung
Evropský fond pro
regionální rozvoj

Ziel ETZ | Cíl EÚS
Freistaat Bayern –
Tschechische Republik
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014 – 2020 (INTERREG V)

**FLORA DES
BÖHMERWALDES**

**KVĚTENA
ŠUMAVY**